

Opfordring til disse at kalde Hunden til sig og fjerne sig med den, da svarede den ærede Minister, at dette maatte anses for at være Meningen af Lovudkastet. Ligesom det imidlertid ikke kunde lykkes mig ved Sagens første Behandling, at see, at dette ligefrem laa i Lovudkastets § 2, saaledes er det i alt Fald forekommet Udvalget, at det Nødvendigste var at afsætte Paragraphen paa en saadan Maade, at det bliver utvivlsomt, at dette er Meningen. I det Forslag, som Udvalget har tilladt sig at stille under Nr. 2. og som gaaer ud paa, at det andet Stykke i § 1 skal udgaae, fremtræder egentlig det første Realitetsforslag, som Udvalget har stillet. Efter Lovudkastet, saaledes som det er kommet fra det andet Thing, er jo nemlig Reglen den, at der altid skal erlægges Bøder og Erstatning, naar en Hund bliver optaget i Vægersborg Dyrehave, hvad enten den er kommet derind tilligemed dens Eier, eller maaskee løbet derind alene, uden og maaskee meget imod Eierens Villie. Udvalget mener, at i Tilfælde af, at en Hund er løbet derind af sig selv, uden at være i Følge med sin Eier eller nogen Anden paa hans Vegne, og Hunden bliver dræbt, saa skal der ikke anstilles nogen Inquisition om, hvem der er Eieren til den dræbte Hund; der skal ikke anstilles nogen Inquisition i den Henseende, for bag efter at forfølge den vedkommende Eier af Hunden med en Proces, for at han kan komme til at betale Bøder, Erstatning osv., eller med andre Ord, man har meent, at Forpligtelsen til at erlægge Bøde til Politikassen og Erstatning for den gjorte Skade skulde være afhængig af, at Hunden enten fulgte med sin Herre, eller at han havde meldt sig som Eier til Hunden. Derfor man maatte billige denne Udvalgets Anstuelse; og det sidste Stykke af § 1, som opstiller den almindelige Regel, at der altid skal gives Bøde og Erstatning, som Følge deraf udgaaer, saa maae ogsaa de følgende Paragrapher, som gaae ud fra den samme Anstuelse, som er udtalt i Lovudkastets § 1. andet Stykke, ligeledes forandres. Foruden denne Forandring i Realiteten, som jeg har tilladt mig at fremstille, har Udvalget endnu foreslaaet en anden, hvorpaa jeg ligeledes tillod mig at henlede Opmærksomheden ved denne Sags

første Behandling, at det nemlig skulde gjøres muligt for Vedkommende, hvis Hund bliver optaget, strax at erlægge Bøden, d. v. s. til vedkommende Skovrider, saa at han paa den Maade med det Samme kunde faae den hele Sag bragt i Orden, uden at han har Nødvendighed at maatte henvende sig paa flere forskjellige Steder, og navnlig gjøre Reiser ind til Kjøbenhavns Amts Thinghuus, for at faae Bøden erlagt, og først derefter henvende sig til Skovrideren. Naar jeg har tilladt mig at stille et Underændringsforslag til den af Udvalget foreslaaede nye § 3, da tør jeg udtale, at det er tiltraadt af Udvalgets øvrige Medlemmer, saaledes at det altsaa er at betragte som et Forslag, der er stillet af hele Udvalget. Forslaget gaaer ikke ud paa at gjøre nogen Forandring i Realiteten, det gaaer kun ud paa at afhjælpe nogle Ucorrectheder, som man er blevet gjort opmærksom paa havde indsneget sig ved den Affattelse af Forslaget, man først havde brugt. Hvad de foreslaaede nye §§ 3 og 4 angaaer, skal jeg, efter hvad jeg har tilladt mig at bemærke, ikke opholde mig videre derved. Hvad § 5 angaaer, som handler om disse Sagens Forfølgelse ved Politiretten, da har man troet, at det var hensigtsmæssigt noget nærmere at udvikle, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til Afgjørelsen af de forskjellige Tvivlsspørgsmaal, som ved slige Leiligheder kunne opkaastes. Jeg skal ikke forlænge Discussionen videre, idet jeg haaber, at det ærede Thing ikke vil finde Væsentligt at erindre mod det Forslag, Udvalget har tilladt sig at stille.

Indenrigsministeren ad interim: Imod Realiteten af de foreslaaede Ændringer kan jeg ikke have noget Væsentligt at erindre; men det turde dog være, at Lovforslaget, saaledes som det foreligger fra Udvalget, vil nægtet alle dets Bestræbelser for at gjøre det tydeligt nogle Steder blive utydeligt. Naar saaledes det første Punktum i § 2 affattes som foreslaaet: „træffes en løsgaaende Hund i Vægersborg Dyrehave udenfor de Dele eller Indhegninger, som ere affærrerede for Wildtet“ etc.; da er det jo ganske vist, at det betyder det Samme, som om der stod: „træffes en løsgaaende Hund i de Dele af Vægersborg Dyre-